

saa han deri et Bevis paa, at Flertallet her i dette Ting ligesom Regeringen vil holde vort Materiel paa Højde med Udlandets. Men den ærede Taler maa dog vide, at selv om vi anvendte alle vore stakels 80—100 Mill. Kr. om Aaret, som vort Statsbudget beløber sig til, til Militærmateriel, vilde vi være fuldstændig ude af Stand til at holde vort Materiel paa Højde med Udlandets. I Virkeligheden vilde det ikke blive mere end en Draabe i Havet i Sammenligning med, hvad andre Militærmagter ere i Stand til og virkelig ogsaa ofre paa deres Militærmateriel.

Nej, vi, som se Sandheden i Øjnene og have en anden Opfattelse end den ærede foregaaende Taler, ville ligesom han hævde vor Nation, og det skal det ærede Medlem respektere og anerkende. Vi ville det blot paa en anden Maade og paa en Maade, som er sandere og ædlere end den Maade, hvorpaa det ærede Medlem tror at kunne gøre det. (*Martin Madsen Halsted*: Det sidste har det ærede Medlem ikke Lov til at sige!) Efter min Opfattelse har jeg Lov til at sige det, og det vilde være godt, om de Herrer Militarister, ogsaa naar de angribe os, vilde fremsætte det, de hævde, som deres Opfattelse, men ikke som den absolutte, eneste Sandhed, thi det sidste er et Overgreb, og hvis jeg havde gjort mig skyldig i det, havde Afbrydelsen fra det ærede Medlem, som sidder derovre, været berettiget; nu er den uberettiget.

Det var den Gang, Systemskiftet skete her i Landet, Forudsætningen, at Udgifterne til vort Forsvarsvæsen skulde holdes paa samme Niveau som hidtil, indtil en endelig Ordning blev bragt til Veje, med Undtagelse af, at der skulde bevilges Penge til nyt Føltskys og Forhøjelse af Lønningerne til Underofficererne. Men denne Forudsætning er ikke bleven overholdt, siden den nuværende højtærede Forsvarsminister er kommen i Spidsen for vort Forsvarsvæsen, og man skulde dog have troet, at han som Venstres gamle Fører og som den egentlige Hovedmand ved Systemskiftet skulde have betragtet det som en Pligt for sig fremfor nogen anden at overholde denne Forudsætning. Men den er saa lidt bleven overholdt, at i de Aar, hvor den højtærede nuværende Forsvarsminister har staaet i Spidsen for vort Militærvæsen, ere Militærudgifterne stegne saa meget som ingen Sinde tidligere. Det begyndte allerede straks med, at den højtærede Forsvarsminister gennemførte Bevillingen paa $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til et Fiskeriinspektionsskib oppe under Is-

land, hvilket var en virkelig Flaadebevilling. Saa fik vi Officerslønningerne, som ogsaa androge en halv Mill. Kr., og dertil kom en yderligere Stigning i Lønningerne ved Loven om almindelig Lønforhøjelse for vore ministerielle Embedsmænd, derunder ogsaa ogsaa Krigsministeriets Embedsmænd. Saa fik vi en Militærbevilling til Ombygning af Skibet „Dannebrog“, i Fjor fik vi at se, at Flertallet her i Tinget bevilgede 320,000 Kr. til en ny Kaserne, og vi faa vel i Aar Lov til at opleve, at man uden nogen Indvending forhøjer denne Bevilling til 475,000 Kr., altsaa til ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Saaledes stige Aar efter Aar Militærudgifterne ved ny Love, som vedtages.

Nu kræves der igen omtrent $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., 460,000 Kr., til Anskaffelse af en Undervandsbaad, og det ærede Medlem for Løvel (*Anders Nielsen*), som nu anbefalede denne Bevilling, udtalte derom, at det gjorde ikke noget, at man anvendte disse Penge til en Undervandsbaad, thi man fik Pengene ind ved at sælge gammelt Materiel. Allerede da i Fjor den højtærede Forsvarsminister i Stedet for at forelægge et Forslag om til Fordel for Statskassen at realisere noget gammelt Materiel og et andet Forslag om at opføre en Kaserne til Søværnet fremlagde et Forslag om at sælge Materiel og for de indvundne Penge at bygge en Kaserne, protesterede jeg imod, at man gjorde den Opfattelse gældende, at den danske Stat — den er saamænd lille nok i Forvejen — var delt i forskellige Afdelinger, som udgjorde Stater i Staten, og at saaledes vort Militærvæsen var en Stat for sig, og at hvad der indenfor denne Afdeling af den danske Stat kunde indvindes paa et Omraade og anvendes paa et andet, egentlig ikke var nogen Udgift for den samlede Nation eller den danske Statskasse, og i Fjor tror jeg heller ikke, man fra nogen Side dristede sig til at hævde en modstridende Opfattelse. Men i Aar ser man, at det ærede Medlem for Løvel allerede har indlevet sig i Tankegangen og fortæller, at naar vi købe i Udlandet en Undervandsbaad til 460,000 Kr., koster den os egentlig ingenting, fordi vi realisere gammelt Materiel og derved indvinde Pengene. Men al den Stund der ikke er noget Menneske i Udlandet, der forærer os en Undervandsbaad til 460,000 Kr., faa vi pænt Lov til at betale Prisen lige til den sidste Øre, og det er jo klart, at det, at vi have realiseret noget gammelt Materiel, aldeles ikke formindsker denne Udgift med en eneste Øre. Dersom en Mand gaar hen og sælger et Par gamle